Я досягла!
Я доповзла!
Вчепившись за ламке гілля,
До щастя — ось воно!
Так високо, що просто страх.
Ген поміж хмар, на небесах
Ховалось вже давно.
Я здобула його —
Ось так!
Тримаю міцно
У руках.
І раптом — наче грім:
Чия то усмішка гидка
Вдоволеного жебрака
У дзеркалі моїм?